

ת"פ 12935/02/17 - איתמר שמעוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12935-02-17 ישראל נ' שמעוני ואח'

לפני	כבוד השופטת שרית זמיר
המבקש	איתמר שמעוני
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לקבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ").

הרקע

ברקע לבקשה כתב אישום שהוגש כנגד המבקש המייחס לו עבירות של לקיחת שוחד; עבירות על חוק איסור הלבנת הון; מרמה והפרת אמונים; ושימוש במרמה עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס.

הבקשה

לבית המשפט הוגשה בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ במסגרתה עתר המבקש לכתחילה לאפשר לו לעיין בתוכן יומן הטלפון הנייד של עד המדינה בתיק, כפי שהועתק במהלך חודש ינואר 2016 וכן כפי שהועתק בשנית במהלך חודש אוגוסט 2016.

לטענת ב"כ המבקש, מדובר בחומרי חקירה מובהקים, אשר קיימת אפשרות סבירה שתהא בהם תועלת להגנת הנאשם, ומשכך יש להורות על חשיפתם.

ב"כ המבקש הוסיף כי לצורך הוכחת אשמתו של המבקש מבקשת המשיבה לעשות שימוש סלקטיבי רק בשני אירועי יומן שהופקו מתוך יומן הטלפון הנייד של העד ומונעת מהמבקש מלעיין בתוכנו של היוםן כולו, והדבר אינו ראוי.

אשר לרלוונטיות של החומר, טען ב"כ המבקש כי למקרא מכלול הודעותיו של עד המדינה, לרבות אלו שנמסרו במסגרת חקירה אחרת, שונה ונפרדת, שעניינה חשד לביצוע עבירות ע"י אחרים ושונים (חקירה שטרם הסתיימה), ואשר הועברו לידי רק לאחרונה, עולה כי עד המדינה נהג למסור, בשליחות מעבדו, כספים ודברים נוספים לצדדי ג' שאינם קשורים לפרשיה נשוא הדיון שבפנינו. לשיטת ההגנה, יש לאפשר לה לבדוק את יומנו של העד שמא הדברים אכן תועדו על ידי העד, כמו גם לבדוק את דרך התיעוד. זאת בפרט נוכח העובדה כי מתמליל חקירתו של עד המדינה עולה כי עד המדינה טען בפני חוקריו שאינו נוהג לתעד ביומן הטלפון הנייד את העברת הכספים שביצע בשליחות מעסיקו, כשבפועל טענת המשיבה הינה כי העברת הכספים בעניינו של המבקש תועדה ביומן (כעולה לכאורה משני אירועי היומן שהועברו לידי ההגנה).

ב"כ המבקש סבור כי יש בהתחקות אחר האופן בו תיעד העד בשגרה את מעשיו, בשליחות מעבדו, כדי לשפוך אור על גרסתו ולסתור את טענת המשיבה, לפיה גרסת עד המדינה שהעביר כספים לנאשם 4, במטרה שיגיעו למבקש, נתמכת ברישומי יומנו.

המשיבה התנגדה מלכתחילה לבקשת ההגנה וטענה כי 2 תכתובות היומן הרלוונטיות שהוצאו ממכשיר הטלפון הנייד של עד המדינה, ותיעדו, לכאורה, מפגשים של עד המדינה עם נאשם 4 בכתב האישום, הועברו זה מכבר לידי ההגנה, בהיותם רלוונטיים. שאר תכני היומן שהופקו בינואר 2016 אינם רלוונטיים לתיק נשוא הדיון ומסירת תוכנם עלולה לפגוע פגיעה שאינה ראויה ואינה מידתית בצדדים שלישיים להליך.

בתאריך 2.7.18 התקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים, במהלכו אף התקיים דיון במעמד צד אחד בו שמעתי הסברים מב"כ המבקש, לאור בקשתו שלא לחשוף את קו ההגנה של המבקש, מדוע יש בחומר המבוקש כדי לסייע בהגנת המבקש.

לאחריו ומשניתנה למשיבה האפשרות להגיב לבקשה, בהמלצת בית המשפט, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה הבקשה תצומצם לעיון בתוצרי היומן לתקופה בת שנה בלבד מינואר 2015 ועד ינואר 2016. תוצרי היומן יועברו לעיון בית המשפט, וככל שבית המשפט ימצא אותם רלוונטיים להגנת המבקש, יותר לב"כ המבקש לעיון בתוצרים אלו במשרדי המאשימה, בכפוף למיון שיעשה על ידי המשיבה במסגרת יוסרו תרשומות שאינן רלוונטיות כלל ועיקר ו/או כאלה שיש בהן משום פגיעה בפרטיותו של עד המדינה.

בהתאם להסכמה שהושגה הועברו תרשומות היומן לעיוני.

בדיון המשך שהתקיים ביום 4.7.18, ולאחר שמצאתי כי יש בחומר המבוקש כדי פוטנציאל לסייע בהגנת המבקש, הסכימה המשיבה כי ב"כ המבקש יוכל לעיין בחומר במשרדי המשיבה, לאחר שיושחרו שורות היומן שהועתקו אוטומטית ליומנו של העד מיומנו של המעסיק, כמו גם יושחרו שורות היומן בהן תכתובות שיש בהן לפגוע במובהק בפרטיותו.

בהתאם להסכמה שהושגה, הועמד החומר לעיונו של הסנגור, שמצא כי ביומנו של העד בתקופה הרלוונטית קיימות כ-80 שורות יומן רלוונטיות, אותן ביקש לקבל לידי.

המשיבה התנגדה להעברת תרשומות היומן שהתבקשו לידי ההגנה, בשל העובדה כי לשיטתה ריבוי התכתובות אותן מבקשת ההגנה לקבל לידיה, מלמד מתוכו על חוסר הרלוונטיות שלהן. עוד ביקשה המשיבה להדגיש כי תרשומות היומן נשוא הדיון מהוות חלק מחומר חקירה בתיק אחר, בו החקירה טרם הסתיימה וטרם הוגשו כתבי אישום, וגם מהטעם הזה סבורה המשיבה כי אין לאפשר לסנגור לקבל לידי את החומר.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר שגילוי מתבקש בעת הזו, באתי לכלל מסקנה לפיה יש לאפשר להגנה לקבל את החומר לידיה.

כידוע, פסיקת בית המשפט העליון לימדה לא אחת כי יש לפרש באופן רחב את המונח "חומר חקירה" ולכלול בו כל חומר הקשור במישרין או בעקיפין לאישום וליריעה הנפרסת בהליך הפלילי נגד הנאשם, כשמבחן העל לסיווג חומר כחומר חקירה הוא מידת הרלבנטיות שלו לאישום, אף אם הקשר שבין החומר המבוקש לאישום הוא עקיף או חלקי ואף אם הוא עוסק בפריפריה של האישום.

לאחר ששמעתי טיעוני ההגנה, כפי שנטענו בפניי, הן במסגרת הדיון במעמד הצדדים והן במסגרת הדיון במעמד צד אחד, באתי לכלל מסקנה כי עסקינן בחומר שהינו רלוונטי לאישום, וכי ההגנה הצביעה על יותר מ"קצה חוט" בין החומר המבוקש לבין האישום וטענות ההגנה של המבקש, ואין מדובר כלל ועיקר ב"מסע דיג".

דומה כי העובדה לפיה המשיבה מבקשת, מחד, לעשות שימוש בשתי שורות יומן בלבד, אשר לטענתה מהוות ראיה, בין יתר הראיות, להוכחת אשמתו של המבקש ולתמיכה בגרסתו של עד המדינה, ומאידך מבקשת לחסות את כל שאר היומן, מעלה, לשיטתי, קושי של ממש.

טענת ההגנה, מנגד, לפיה הפרשנות שנותנת המבקשת לרישומי היומן, ושלשיטתה מחזקת את עדות עד המדינה, היא שגויה ואינה מבוססת ויכול והיא נסתרת נוכח האופן בו נהג העד לתעד כדבר שבשגרה את פועלו, היא טענה שראויה להישמע.

בנסיבות הללו יש לאפשר להגנה לקבל לידיה את רישומי היומן, אשר יכול ויתמכו בטענתה זו.

אציין כי מצאתי לדחות טענת המשיבה לפיה מדובר בבקשה מוגזמת ולא מידתית, במסגרתה עותר המבקש לקבל לידי כ-80 שורות מרישומי היומן.

בהקשר זה אציין כי בקשת ההגנה הינה מדודה ומידתית, בשים לב לעובדה כי בתקופה הרלוונטית לבקשה קיימים לא פחות מ-1,500 רישומי יומן.

דומה כי ההגנה בחנה הרישומים בקפידה ובזהירות המתבקשת ואיתרה את אותן תרשומות ספציפיות, אשר היא סבורה

כי יכול ומתוכן תבסס את טענת ההגנה של המבקש.

בהקשר זה אציין כי עיינתי ברשימת ההגנה, ובתכתובות הספציפיות נשוא הבקשה, ומצאתי כי אותן תרשומות אכן רלוונטיות.

אשר לטענת המשיבה בדבר העובדה כי מדובר בחומר חקירה השייך לתיק חקירה אחר, שהחקירה בו טרם הסתיימה וטרם הוגשו בו כתבי אישום - אציין כי טענה זו נטענה על ידי המדינה בשפה רפה, ולא בכדי, שכן חרף האמור הסכימה זה מכבר המשיבה למסור לידי ההגנה את כל העדויות שמסר עד המדינה במסגרת החקירה האחרת.

זאת ועוד, לא עלתה כל טענה קונקרטית מצד המשיבה, כי יש בחשיפת איזה מאירועי היומן המבוקשים כדי לפגוע ו/או לשבש את החקירה האחרת המתנהלת.

אשר לטענת המשיבה בדבר פגיעה פוטנציאלית בצדדים שלישיים, הרי שנוכח ההסכמה אליה הגיעו הצדדים ולפיה יותרו לעיון רק תרשומות היומן של העד עצמו, אין עוד כל חשש לפגיעה בפרטיותו של צד ג' כלשהו. ייאמר בנוסף כי טענת המשיבה בעניין זה נטענה באופן כללי ומבלי שהמשיבה הצביעה באופן קונקרטי על פגיעה כאמור בנוגע לאיזה מן התרשומות המבוקשות.

אשר לפגיעה בפרטיותו של העד עצמו, אציין כי לאחר שעיינתי בחומר המבוקש, מצאתי כי הפגיעה, ככל שיכול וקיימת, היא שולית ומינימלית.

סוף דבר, משעה שמצאתי כי מדובר בחומר ראייתי, אשר עשוי לתמוך ולבסס את קו ההגנה של המבקש מחד, ומאידך אין בו כדי לפגוע באופן מובהק ושאינו מידתי בפרטיות של מאן דהוא, באתי לכלל מסקנה כי יש להעבירו לידי ההגנה, וכך אני מורה.

מכל האמור, אני מקבלת את בקשת ההגנה ומורה למשיבה לאפשר להגנה להעתיק את תרשומות היומן אותן ביקשה.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ח, 17 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

החומר שנמסר על ידי המאשימה יוחזר לה באמצעות המזכירות.

